

Dermed vil jeg ikke sige, at Communernes forhaabede Udkomst til paa saadan Maade at faae Indtægter af disse Jorder ikke kunde have sin Betydning, og det vilde derfor være urigtigt ganske at affkøre den. Jeg veed meget vel, at Mange holde for, og deriblandt Folk, som kjende Sagen nøie, at det vilde være den simpleste Veie at gaae, ligesom Loven er bleven indført, saa igjen at hæve den; men det forekommer mig at være rigtigere blot at modificere den, saaledes at den bliver et naturligare og billigere Udtryk for den Tanke, som ligger deri. Man maa lægge Mærke til, at, naar man holder sig til en Tønde Land istedetfor til en Tønde boniteret Jord, paalægger man meget forskjellige Byrder, efter som Jorden er forskjellig beskaffen. Ibet man har nebkrevet Bestemmelser af den Art, har man tænkt sig bestaaende Forhold, hvor Jorderne vare i stærk Drift, af god Beskaffenhed eller lette at opdyrke, fordi Byernes Belliggenhedsforhold indvirkede paa Beskaffenheden af Jorderne, idet f. Ex. Gjødning var let at erholde. Dette passer imidlertid ikke paa saadanne Forhold, hvor Jorderne i stor Mængde ere bortfjernede fra Byerne og disse ovenikjøbet ere smaa. Man har nævnt mig — jeg har det ikke af egen Erfaring, men jeg har hørt det af Mænd, som have sat sig ind i Sagen og henvendt sig til mig derom — Varde som et fremtrædende Exempel paa en By, der skulde have et ikke ringe Areal af Jord, og langt fra være istand til at bære denne Bestatning, saa at, hvis disse Jorder nu bleve solgte, vilde dette stee pr. Tønde Land for en ringere Værdi end den, der ligger i en Afgift af 2 Skp. Byg pr. Tønde Land, som nu hviler paa dem. Derfor som dette er Tilfældet, saa er det et stærkt Beviis for, at Bestemmelsen ikke er rigtig. Men jeg kan, som sagt, ikke ønske eller forlange

Mere, end at, naar jeg nu tager Forslaget tilbage og senere bringer det frem igjen, og saadertil knytter en Bestemmelse, der ogsaa omfatter denne Gjenstand, den ærede Minister da vil tage det under nærmere Overveielse. Jeg tager altsaa Forslaget tilbage.

Formanden: Jeg skal bemærke, at da den ærede Forslagsstiller som Grund til, at han bragte dette Spørgsmaal frem, angav, at han, naar han fik et Svar af den høitærede Minister, vilde tage sit Forslag tilbage, anfaae jeg det ikke for rigtigt at holde det udenfor Forhandlingen, sjsøndt det ikke vedrører den Sag, som nu ligger for. Forsaavidt derfor Forslaget, som den ærede Forslagsstiller nu har taget tilbage, skulde blive optaget af nogen Anden, skal jeg bemærke, at Discussionen angaaende Kjøbstadjordene ikke kan forfølges videre under denne Forhandling. — Jeg veed ikke, om Noget optager Forslaget? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Man gik derpaa til det sidste Nummer paa Dagsordenen: „Første Behandling af: Forslag til Lov, hvorved §§ 15 og 16 af Forordningen af 26de Januar 1821 angaaende det juridiske Studium ved Kjøbenhavns Universitet sættes ud af Kraft og Forordningens desuden undergaaer visse Forandringer. (Forslaget findes i Anhang A. Sp. 1469—1470.)

Rettelser.

Nr. 90, Sp. 1415, Lin. 18—19 f. o.: „Afskræmning“
 læs: „Afskrælning“